

MANIFEST PEL DIA DE LES PERSONES SENSE LLAR 2015

El proper diumenge 29 de novembre és el **Dia de les Persones Sense Llar**, i Càritas ja fa més de vint anys que fa campanya per a visibilitzar el problema i aportar-hi solucions.

Són moltes les situacions que fan que avui dia, al nostre país, **un nombre creixent de persones i famílies es vegin privades de poder exercir el dret a l'habitatge**, tot i que aquest és reconegut no només a la Declaració Universal dels Drets Humans de 1948, sinó també a la Carta Social Europea revisada el 1996, a l'article 26 de l'Estatut d'Autonomia de Catalunya del 2006 i a l'article 47 de la Constitució espanyola de 1978.

Amb el context de crisi econòmica i atur, i amb les retallades en inversió social dels darrers anys, l'exclusió no ha fet sinó augmentar, i la fractura social s'ha eixamplat. Lluny de reduir-se el nombre de persones en situació de sense llar, objectiu del quinquenni 2010-2015 promogut per FEANTSA (associació europea d'entitats que treballen amb persones sense llar), el que ha passat és que la vulnerabilitat i l'exclusió social han augmentat, estenent-se a amplis sectors de la població, com exposa el **VII Informe sobre exclusió i desenvolupament a Espanya (Fundació FOESSA-Càritas, 2014)**.

Aquest informe assenyalava que a **Catalunya**:

- hi ha **570.000** llars en exclusió social (1'8 milions de persones, el 24'9% de la població)
- d'aquestes, **200.000** llars necessiten una intervenció d'urgència, ja que pateixen exclusió social severa (685.000 persones)
- el risc de pobresa està en el **14%**
- hi ha una important carència material severa (**6'1%**, mentre era del 3'1%) que els darrers anys ha superat la mitjana estatal
- la desigualtat ha augmentat un **5'4%**
- hi ha un augment de la població que manifesta tenir dificultats per a arribar a final de mes (**20'5%**) i en especial la que indica que té moltes dificultats (**13'9%**)
- la despesa en habitatge és del **33'4%**, superant el màxim tolerable (30% dels ingressos) i, a més, ha augmentat considerablement en aquests darrers anys (un **8'5%**)
- l'exclusió per temes d'habitatge afecta un **31'2%** de la població total. Si ho mirem en relació a la població en exclusió, les dificultats en habitatge afecten al **60'5%**, i si ens referim a la població en exclusió severa, tenir un habitatge és un problema per al **86'1%** d'aquestes persones.

En aquest escenari, s'han fet alguns avenços, però encara se n'han de fer més. És una bona notícia que s'hagi aprovat una **Estratègia Nacional Integral per atendre a les Persones Sense Llar per al període 2015-2020**, ja que s'han marcat uns objectius generals concrets de reduir el fenomen dels *sense llar*. Aquesta estratègia recull aspectes innovadors, com el nou model d'atenció *Housing First*. També incorpora mesures de discriminació positiva, com recursos dirigits a les dones, en especial joves, ja que el seu increment és important; mesures per avançar en el coneixement i anàlisi de l'envelliment prematur de les persones sense llar; i una línia de treball per poder detectar, el més aviat possible, la sortida dels centres d'acolliment i

de persones refugiades. Però l'Estratègia té mancances i per això **des de Càritas** i tota la Federació d'Entitats que treballen amb Persones Sense Llar demanem:

1. Que es defineixi un **pressupost específic suficient** per poder dur a terme l'Estratègia.
2. Que s'abordin les **reformes legislatives** necessàries per assolir els seus objectius.
3. Que **es desenvolupin** alguns apartats importants, com el d'una **línia d'emergència**, el dels **diferents tipus d'allotjament** i el de la **prevenció**.
4. Que s'incorpori el **Tercer Sector Social** en les tasques de seguiment i avaluació de l'Estratègia.
5. Que es plantegi com a fita a aconseguir la de **reduir al 5%** (i no al 15%) el nombre de persones que pernocten en espais públics.

A Catalunya tenim una altra bona notícia, i és l'aprovació per unanimitat, aquest estiu, al Parlament, de la ILP de **Mesures Urgents per a afrontar l'Emergència en l'àmbit de l'Habitatge i la Pobresa Energètica**, convertida en la **Llei 24/2015**. Aquesta llei desenvolupa mecanismes de segona oportunitat per a les persones sobre endeutades, impossibilita els desnonaments per execució hipotecària, obliga a les entitats financeres i a les administracions a oferir lloguer social a les famílies en risc d'exclusió residencial, i garanteix l'accés als subministraments d'aigua llum i gas a les llars vulnerables. Ens n'alegrem, perquè ha estat una victòria col·lectiva, fruit de la lluita pel dret a l'habitatge feta des de les organitzacions i moviments socials, des de baix.

Amb tot, una llei no és efectiva si no té el desplegament i el pressupost adequats. D'altra banda, no només calen mesures urgents davant l'emergència sinó també polítiques públiques diferents a les que hi ha hagut fins ara, basades en un altre model, on la persona, i no els diners, estigui al centre.

Per això, des de **Càritas Diocesana de Girona** demanem a les administracions públiques:

1. La **implementació urgent d'una política d'habitatge que en garanteixi el dret** i que previngui i combati la vulnerabilitat i l'exclusió residencial a casa nostra.
2. Que **pressionin l'Estat Espanyol, perquè ratifiqui la Carta Social Europea Revisada de 1996**, la qual inclou el dret a l'habitatge en l'article 31, i perquè signi i ratifiqui el Protocol Addicional pel qual s'estableix el Sistema de Reclamacions Col·lectives de 1995.
3. L'**immediat desplegament**, per part de la Generalitat de Catalunya, de la **Llei 24/2015**, a fi que es pugui aplicar amb totes les garanties.
4. La dotació d'un **pressupost suficient** que permeti la real aplicació de la **Llei 24/2015**.
5. El **foment del lloguer**, especialment el social, i l'**ocupació d'habitatges buits**, com a part essencial d'un Pacte estatal d'habitatge que es reflecteixi en un Pla d'Habitatge Social per a l'Estat.
6. El **seguiment de les mocions** presentades a molts ajuntaments de Catalunya, i l'**aplicació efectiva de sancions** a aquells que mantinguin habitatges buits o en condicions d'inhabitabilitat malgrat l'emergència que viu el país, en especial les entitats bancàries rescatades amb diner públic.

7. **L'ampliació del parc d'habitatges de lloguer social a Catalunya**, el qual avui és del tot insuficient (2% del total), fent que gran part del parc públic de propietat i del parc privat que no té sortida passin a ser de lloguer social, entre d'altres mesures.
8. Un **ordenament en matèria d'urbanisme, sòl i rehabilitació** que tingui com a objectiu fer de la ciutat un lloc on tothom pugui viure dignament, ser feliç i gaudir de salut, i no l'objectiu del mer guany.

Girona, 26 de novembre de 2015